

De pâinea vie-nfometăți

T.+ M.: Ioan Simon

Andante

1. Depâi - nea vi - e - nfo-me - tați, De a - pa vie - ții în - se - tați, la
 ti - ne, Doam - ne, noi ve - nim, Ca hra - nă vrem să te pri - mim. Sun -
 tem ne - vred - nici, noi o știm, Și to - tuși, Doam - ne, în - drăz - nim, De
 ti - ne să ne-a - pro - pi - em, A - șa ne - vred - nici cum sun - tem

Refr. Vi - no, I - su - se, pâi - nea vie - ții, Vi - no,
 vi - no, I - su - se!

2. N-avem nimic pe-acest pământ
 Mai scump, mai mare și mai sfânt,
 Ca Taina sfântului altar,
 Noian de dragoste și har.
 În fața ta noi ne plecăm,
 Pe tine, Doamne, te-adorăm
 Și-ți mulțumim că ne hrănești
 Că ne susții, ne întărești.

3. Poporul tău, când pribgea,
 Cu mană în pustiu trăia,
 Cerească pâine au mâncat,
 De moarte însă n-au scăpat.
 Dar noi mai fericiti suntem
 Căci pâinea vietii o avem,
 Cu aceasta de ne vom hrăni,
 În veci de veci nu vom muri.

Notă: Melodia principală este la vocea a doua; vocea întâia este auxiliară (facultativă)